

VEETO

Wij EISEN :

- 1 - opschorting van de maatregelen m.b.t. het bissen van buitenlandse studenten
- dat de onderwijskommissie deze problematiek uitwerkt, en voorlegt aan de fakulteitsraad. De onderwijskommissie moet ook de bevoegdheid krijgen om te oordelen over het aanvaarden of weigeren van studenten aan de faculteit.
- 2 belangrijke beslissingen i.v.m. onderwijs- en studentenproblematiek moeten genomen worden met effectieve inspraak van studenten, en moeten worden bekend gemaakt uiterlijk tegen december van het jaar voor het academiejaar waarin de maatregelen van kracht worden.
- 3 een coherent beleid van de KUL en de faculteit m.b.t. de buitenlandse studenten.
- met duidelijke en gefundeerde criteria voor toelating van alle buitenlandse studenten
- met als principe dat buitenlandse studenten, éénmaal als ze zijn toegelaten, dezelfde rechten hebben als Belgiese studenten.
Dit moet vastgelegd worden voor het academiejaar 75-76
- 4 DAT, DOOR WEDERROEPING VAN DE BESLISSING VAN DE EXAMENJURY, DE STUDENTEN IN KWESTIE TOCH WORDEN TOEGELATEN TOT DE DERDE KANDIDATUUR GENEESKUNDE

SPESIAAL

MEDICA

Oktober 1974

extra edisie

UB
BT

WAT HIER ZOAL IN TE LEZEN VALT.....

- 1° Inhoudstafel
- 2° Artikel vanwege "Medika"
een uiteenzetting van de problematiek
en een korte historiek .
- 3° artikel vanwege ISOL
ter verdediging der buitenlandse studenten
- 4° artikel over Raad van Studentenvoorzieningen
verslag van enkele interpellaties
- 5° Interview met fak.sekretaris Verstraete
eksklusief ; afgenomen door de Info-werkgroep(ASR)
- 6° een antwoord op Verstraete
zonder kommentaar
- 7° programma van de komende dagen
kom jij ook ?
- 8° oproep vanwege de kringraad

dit is een ekstra-editie van VETO , het nieuwe ASRblad .

medewerkers : kris van bouchout, paul nieuwdorp, guy de moor ,
de heer verstraete, medika fakulteitskring,
marcel meeuw, juul bolle, erik van thienen ,
rudi mortier, terry verbist, isol, toine nouwen,
psychologie fakulteitskring , en vele anderen .

ver. uitg.: kris van bouchout, bogaardenstraat 3, 3000 Leuven .

Problematiek der gebuisde studenten.

Wat gebeurde er ? Historiek rond de examens in tweede kandidatuur geneeskunde.

I. De junizittijd in geneeskunde verloopt normaal. In de tweede kandidatuur zijn een aantal studenten niet geslaagd. Zij worden volgens de gekende procedure ingeschreven voor de examenzittijd van september. Een speciaal reglement biedt de studenten de mogelijkheid examens waarvoor het codecijfer C (10) werd behaald als afgelegd terzijde te leggen.

De septemberzittijd verloopt normaal. Op de deliberatie van de tweede kan. rijzen er problemen. De proclamatie geeft een schokkende uitslag ; vijf studenten die meer dan de vereiste 55 % behaald hebben, worden gebuisd omdat op hun lijst twee C's voorkomen (zie verder examenreglement).

Zodra hem de uitslagen bekend zijn neemt de preses van Medica contact op met de decaan van de faculteit. Na intesieve gedachtenwisselingen besluit men tot een compromis : er wordt een bijzondere examenzittid ingericht voor de betrokken studenten. Aan die zittijd mag ook door een zesde student (C in juni, D in september) worden deelgenomen. Examen dient te worden afgelegd voor de vakken waarvoor in juni reeds een C was behaald.

Het feit dat de faculteit een nieuwe examenzitting inricht en het secretariaat een zesde student opvist, schept vertrouwen in het aangegane compromis bij alle medewerkers in Medica. Voor Medica betekent dit dat de faculteit toegeeft dat er tijdens de deliberatie in september een onregelmatigheid gebeurd is, welke dank zij dit compromis zonder gezichtsverlies voor de professoren kan worden rechtgezet.

II. 10 oktober 1974. Bijzondere examenzitting.

Acht proffen van tweede kan zijn aanwezig. De studenten worden een voor een ondervraagd door meerdere professoren simultaan. Dit heeft tot gevolg dat vragen gesteld worden die niets te maken hebben met het vak dat in feite ondervraagd wordt. Dit was ook niet van aard om de examenspanning bij de studenten te verminderen.

De deliberatie gebeurt onmiddellijk na de gezamenlijke ondervraging. Uitslag: niettegenstaande bijkomende studie behalen (krijgen ?) vier van de zes studenten een slechtere kwotering dan de tien in juni.

De faculteitskring neemt onmiddellijk terug contact op met de decaan en stelt deze op de hoogte van de onaanvaardbaarheid van deze gang van zaken. Voorlopig eist de Medica-preses nog geen herziening van de septemberdeliberatie van tweede kan maar vraagt informele vrijstelling. Informele vrij-

stelling impliceert dat de studenten mogen inschrijven voor het volgend jaar (derde kan) en dat zij voor de tweede kandidatuur slechts die vakken moeten afleggen waarvoor geen elf (CC) behaald werd. De decaan verwijst echter naar het algemeen examenreglement (§5, punt 4).

De onderhandeling is daarmee geblokkeerd. Ondertussen geraken de feiten meer en meer bekend binnen en buiten de faculteit. Op 14 oktober staan deze problemen op de dagorde van de centrale raad van Medica. Staat eveneens op de dagorde dezelfde avond : de manier waarop plotseling op een schijnbaar willekeurige basis 26 buitenlandse studenten (hoofdzakelijk Indonesische) geweigerd worden te bissen....

III. Centrale raad Medica 14 oktober.

Op de centrale raad worden alle voor de betrokken studenten mogelijke compromissen nagegaan. Er wordt speciaal aandacht aan besteed dat de betrokken studenten zelf geen nadeel mogen ondervinden (represailles...). Qua onderhandelingen met de faculteit is voor Medica echter alles geblokkeerd.

Er wordt voorgesteld een ultimatum te stellen en over te gaan tot een HARDE aktie van de studenten geneeskunde na goedkeuring in alle jaren. ZACHTE aktie (onde handelen) heeft vanaf de deliberatie tweede kan tot maandag 14 oktober geen afdoend resultaat gehad tenzij wat betreft de onregelmatigheid voor twee van de vijf studenten.

Aldus dringt zich een hardere aktie met effectief resultaat op waarover op donderdag 17 oktober beslissing gevraagd wordt aan alle studenten geneeskunde K.U.L. Het ultimatum verstrikt op donderdagavond 17 oktober en stelt de eis DAT DOOR WEDERROEPING VAN DE BESLISSING VAN DE EXAMENJURY, DE STUDENTIEN IN KWESTIE TOCH WORDEN TOEGELATEN TOT DE DERDE KANDIDATUUR GENEESKUNDE. Tevens wordt een herziening en verduidelijking van het examenreglement gevraagd dat de mogelijkheid moet bieden om tegen gebeurlijke onjuiste beslissingen in beroep te gaan bij een onafhankelijke instantie.

Het ultimatum houdt rekening met het buro van de faculteit dat doorgaat op donderdag 17 oktober om 17 uur. Onmiddellijk daarna worden de besluiten aldaar besproken in een algemene vergadering van alle studenten geneeskunde, die verdere aktie plannen.

Ook zal er juridisch advies ingewonnen worden.

IV. Donderdag 17 oktober.

Voormiddag: stemming in alle jaren.

Ter goedkeuring wordt voorgelegd het besluit voorlopig de lessen een week te boycotten door middel van staking, zo het ultimatum niet wordt ingewilligd.

Uitslag: 1352 stemmen op een totaal van bijna 2000

voor 1135 84 %
 tegen 110 8,5 %
 onthoudingen 107 7,5 %

's Avonds.

Het bureau van de faculteit onderhandelt nogmaals met de preses van Medica, na het probleem eerst intern te hebben besproken. Men probeert het probleem op de lange baan te schuiven. M.a. het ultimatum verstrijkt zonder dat er een oplossing wordt gevonden. De algemene vergadering besluit dan tot harde actie over te gaan en de modaliteiten vast, o.m.: - fakult. geneeskunde staakt de volle week
 - pers, radio en TV worden ingeschakeld
 - informatie zal via kringraad naar andere faculteiten worden doorgespeeld, in de hoop dat deze met ons sympatiseren.

oooooooooooo

TOELICHTING.

1. Uitslagen van de betrokken studenten.

JUNI	student	%	onvoldoende (minder dan tien)	relatief onvoldoende (C)
	1	47	biochemie, embryologie, fysiologie	anatomie
	2	46	anatomie, histologie, fysiologie	ethiek
	3	50	histologie, anatomie	fysiologie
	4	53	anatomie, fysiologie	embryologie
	5	51	fysiologie	ethiek, anatomie
SEPTEMBER	1	55,8	GEEN	anatomie, biochemie
	2	55,8	GEEN	ethiek, anatomie
	3	58,3	GEEN	fysiologie, histologie
	4	59,1	GEEN	embryologie, anatomie
	5	58,3	GEEN	ethiek, anatomie

Ter vergelijking: in het eerste doctoraat geneeskunde worden personen met 5 tienvallen op 12 vakken en meer dan 55% zonder meer doorgelaten, wat normaal is, in tweede kan wordt men met 2 tienvallen op 6 vakken en meer dan 55% gebuisd. De examenjury voor beide jaren is niet dezelfde.

2. Uittreksel uit....

A. Faculteit geneeskunde - Examenreglement 1973-74.

1.4 Als minimum-voorwaarde voor het slagen geldt dat minstens 55 % van het totaal aantal der punten moet behaald worden.

10 is relatief onvoldoende, d.w.z. is voldoende voor een bepaald vak, doch een te groot aantal tienvallen is niet voldoende om voor het geheel te

slagen, vermits men in het totaal 55 % van de punten dient te behalen.

3.6 Niemand mag zich in de loop van eenzelfde studiejaar meer dan tweemaal voor dezelfde examens of examengedeelten aanbieden.

4.2 Alle examens met codeletter lager dan C moet opnieuw afgelegd worden, doch onverminderd art. 3.6.

5.1 Aan de studenten wordt een gedetailleerde uitslag in code medegedeeld.

.....
B = 12 of meer
CC = 11
C = 10
D = 8 of meer
.....

B. Examenreglement (nota: d.i. algemeen examenreglement van de K.U.L.).

§5. Vrijstellingen.

4. Vrijstellingen kunnen niet verleend worden van één academiejaar naar een ander, tenzij voor de seminaries en practica waarvoor een bisser (al dan niet lesvolgend) een vorig academiejaar 12 of meer heeft behaald.

3. Evaluatie van het examenreglement geneeskunde.

a) 1.4. "minimum-voorwaarde" : een examenjury kan dus zelf de voorwaarden bepalen waaraan een student moet voldoen, zonder dat hiertegen beroep mogelijk is. Dit opent niet alleen de deur voor willekeur, maar zet de poort van misbruik op kier.

b) De studenten hebben met betrekking tot de deliberaties geen enkele rechtszekerheid. De examencommissie is aan een vrije universiteit souverain : het komt erop neer dat men zich niet tot een rechtbank kan wenden bij een geschil. Studenten aan een rijksuniversiteit hebben wel gerechterlijk verhaal tegenover onrechtmatige beslissingen van de examenjury via de raad van state. Dit belangrijk gegeven dwingt er ons toe de Leuvense examencommissie haar besluit te doen herroepen, vermits dit vooralsnog de enige wettelijke weg is.

oooooooo

Problematiek der vreemde studenten.

In september 1974 kregen 26 buitenlandse studenten, die een aanvraag tot bissen hadden ingediend bij de faculteit geneeskunde, het volgende briefje thuis toegestuurd (nvdr. hiervan is een kopij op Isol) :

Geachte heer,

ingevolge uw aanvraag tot

delen wij U mede dat het advies van het bureau negatief is.

Hoogachtend

Daarmee was alles gezegd, verdere uitleg werd niet gegeven aan deze studenten.

Via omwegen kwam Medica dan toch achter de feiten. Het was zo dat een norm van 40 % gehandhaafd werd en dat met medische attesten noch met persoonlijke problematiek rekening gehouden werd. Bij de betrokkenen waren mensen van de tweede kandidatuur tot en met het tweede doctoraat....

U kan zich indenken wat dit voor deze mensen betekende.

Van dat moment af wees de faculteit alle verantwoordelijkheid van de hand, volgens hen zou de enige mogelijkheid tot beroep bij de vice-rector Servotte liggen.

Waar ze wel wilden in tussenkomen, was voor de mensen die reeds langer dan één jaar geneeskunde studeerden. Voor eerstejaars bleef het advies van de faculteit negatief.

Het is duidelijk dat Medica met deze gang van zaken niet kan akkoord gaan. Waar wij ons vooral tegen verzetten is de manier waarop deze reglementering is ingevoerd.

Geen enkele buitenlander wist welke normen bepaalden of zijn aanvraag positief of negatief zou beantwoord worden. Het is de eerste maal dat er zo met de hakbijl gezwaaid wordt. Met persoonlijke problematiek noch met medische attesten werd rekening gehouden (en dit aan de faculteit geneeskunde).

Wat daarentegen wel bekend is, is het volgende :

op de Akademische Raad van februari 1974 (15/97), wiens besluiten dus van toepassing zijn vanaf dit Akademisch Jaar, werd een voorstel ingediend door de vice-rector Servotte. Dit VOORSTEL stipuleerde dat bij de aanvraag tot bissen die verplichtend is voor buitenlanders, volgende punten zouden in acht genomen worden :

1. het aanvaarden van de student berust bij de faculteit die advies moet geven over deze aanvraag.
2. een norm van 40 % zou de grenslijn vormen.
3. mogelijkheid tot beroep zou bij Servotte berusten, die aldus de mogelijkheid zou hebben alle adviezen naast zich neer te leggen.

In het verslag van die Akademische Raad nu staat duidelijk dat alleen punt 1. werd weerhouden. Dwz. de macht berust bij de faculteiten.

NOCH DE NORM VAN 40 % NOCH HET MOGELIJKE BEROEP OP SERVOTTE WERDEN GOEDGEKEURD. Ze zijn dus ook niet van toepassing.

Het is nu wel duidelijk dat men in de faculteit geneeskunde het voorstel Servotte voor wet houdt en dienovereenkomstig handelt.

Conclusies : normen werden tot nu toe nooit opgesteld en aanvaard, en informatie erover werd nooit verspreid.

Alleen de faculteit kan haar beslissing herroepen.

oooooooooooo

EKSKLUSIEF!

INTERVIEW MET PROF. M. VERSTRAETE, AKADEMISCH SEKRETARIS VAN DE
FAKULTEIT GENEESKUNDE.

Prof. Verstraete werd tweemaal geïnterviewd (18 en 19 oktober) uitsluitend i.v.m. het probleem van de 25 vreemdelingen die geweigerd werden voor bissen.

1.a ASR : In de extra-editie van *Akuut* wordt geschreven dat u de bevoegdheid hebt van het aanvaarden of weigeren van studenten.

1.b Verstraete: Vooreerst moet ik u zeggen dat er in *Akuut* enkele - soms grove - onjuistheden staan. De bevoegdheid, of de beslissing tot weigeren of aanvaarden ligt bij de vice-rector. Voorafgaand aan de beslissing wordt echter het advies gevraagd aan de fakulteit. Let wel: een advies. Dit wordt in principe gegeven door het bureau van de fakulteit. Maar u moet weten dat er tot voor weinige dagen ongeveer 69 adviezen gevraagd werden, zowel voor buitenlanders die willen bissen of trissen, als voor de binnenlandse studenten die willen trissen. Daarom heeft het bureau de adviestaak gedelegeerd naar de academische sekretaris, dus naar mij. Wat niet wegneemt dat ik voor de moeilijkste gevallen om raad ga bij het bureau.

2.a ASR: Hoe verloopt de procedure die moet gevolgd worden om te kunnen bissen of trissen?

2.b Verstraete: Belgen moeten alleen een toelating vragen als ze willen trissen. Buitenlanders als ze willen bissen. Ze richten zich met hun aanvraag tot de fakulteit dat binnen een tiental dagen na indiening een advies geeft. Is dit advies positief, dan gaat dit naar de betrokken student en ook rechtstreeks naar de hallen, omdat er een stilzwijgende overeenkomst bestaat dat de vice-rector een positief advies bevestigt. De studenten die een positief advies kregen hoeven zich dus niet meer tot de vice-rector te wenden. Is het advies van de fakulteit echter negatief, dan wordt dit aan de betrokken student gestuurd. De student kan zich bij dit advies neerleggen. Het is echter niet meer dan normaal dat hij er echter ook beroep tegen kan aantekenen. Hiervoor gaat hij naar de vice-rector, die dan de uiteindelijke beslissing neemt. Hij zal dan het advies bekrachtigen of het naast zich neerleggen. En dat gebeurt ook wel. Zo kreeg ik vandaag nog twee gevallen van het vice-rectoraat, dat een

positieve beslissing had genomen in het voordeel van de betrokkenen, alhoewel een negatief advies was gegeven. Deze procedure bestaat minstens reeds vanaf de tijd dat ik nog student was, en dat was 1951.

3. a ASR: Het feit dat de toelatingsvoorwaarden voor bis- of tris jaar niet bekend zijn zet veel kwaad bloed. Bestaan er voorwaarden?
3. b Verstraete: De voorwaarden voor bis- of tris staan niet vast in een reglement - zijn dus officieel niet bekend. Voor mij vormde deze situatie een ernstig probleem, omdat ik als pas gekozen akademies sekretariss, geen ervaring had in het behandelen van dergelijke toelatingsaanvragen. Konkreet stelde ik mij de vraag hoe het advies betreffende een eerste dossier er uit zou zien in vergelijking met het advies over het 30e of 50e dossier als er nergens objektieve beoordelingskriteria, normen die voor alle te behandelen dossier voor handen zijn. Ik ben toen nagegaan of er geen leidraad bestond. Ik heb toen die 40%-norm gevonden bij 3 instanties: namelijk bij de Dienst voor Studieadvies (1), waar men zei dat deze norm gevolgd werd o.b.v. jurisprudentie; verder in een nota van een officiële brief van de vice-rector Servotte (2) van 3 december 1973, waar echter deze 40% ter sprake kwam in verband met trissen; en ten derde bij de dekaan van onze fakulteit (3), die deze norm vorig jaar hanteerde in de eerste kandidatuur voor het bis- of tris van buitenlandse studenten. Ik heb dan die 40%-norm aangenomen op basis van o.b.v. bovenstaande informatie, maar ook op grond van humanitaire overwegingen; o.a. als iemand bij een herexamen nog geen 40% haalt, *-waar men mag veronderstellen dat hij zijn uiterste best heeft gedaan*, moeten wij dan de morele moed niet opbrengen om de betrokkene te zeggen dat hij beter deze studierichting stop zet omdat hij anders nog in grotere moeilijkheden zal geraken in de daaropvolgende jaren. Deze laatste overweging maakt men trouwens tijdens elke deliberatie in doktoraatsjaren als men over studenten moet beraden, die na zes of zeven jaar universitaire studiën tot het eerste doktoraat geneeskunde (4e universiteitsjaar) "sukkelen".
4. a ASR : En als die 40% het gevolg is van het feit dat de student niet zijn uiterste best heeft gedaan of kon doen ? Het verwijt wordt gemaakt dat er rekening werd gehouden met bewijs van medische ingreep of ziekte.
4. b Verstraete : Omzeggens alle dossiers bevatten een of meerdere doorgaans vage medische attesten (4). Als dokter, en U zult dat ook wel weten, welke waarde men helaas in dit land moet hechten aan sommige doktersgetuigschriften...; een dergelijk papiertje is vaak vlug gekregen... En voor zover ik mij herinner heb ik geen bewijs van medische ingreep of van hospitalisatie, waar ook sprake van is in Akut, gekregen, en toch negatief advies gegeven; iets dergelijks zou mij toch wel opgevallen zijn.
5. a ASR : Het geval van hospitalisatie blijkt inderdaad niet juist te zijn bij navraag. om terug te komen op de 40%-norm : de studenten vinden het onverantwoord dat ze hiervan niet op de hoogte werden gesteld of te laat.
5. b Verstraete : Zoals ik reeds zei, staat die norm nergens geschreven; hij wordt gehanteerd op basis van de juris-prudentia. Dat de studenten die norm te weten zijn gekomen, ligt aan een taktiese fout bij mij. Toen de preses van medica mij kwam spreken over het probleem van de geweigerde studenten, heb ik hem een papier laten zien, waarop ik -voor mijzelf- de normen had genoteerd; dit om hem te tonen dat ik niet zomaar "arbitrair" handel. Maar buiten zijn wil en weten om heeft hij mij achteraf verzekerd, zijn die normen gepubliceerd geweest.

6. a ASR : U bent er dus tegen dat die normen gepubliceerd worden?

6. b Verstraete : Ik vind het niet meer dan normaal dat de studenten op de hoogte worden gesteld van het feit dat er bepaalde normen gehanteerd worden om een advies op te maken: dit beveiligd de studenten tegen de zogenaamde willekeurige of arbitraire beoordeling van dossiers. Ze moeten *tijdig gewaarschuwd worden* (5) dat men een strengere evaluatie gaat doorvoeren wegens de *overbevolking* (dit voor geneeskunde). Maar ik ben er tegen dat die normen openbaar gemaakt worden. U moet niet vergeten dat die normen slechts een leidraad zijn en niet officieel gereguleerd. Dergelijke normen kan men niet eens en voor goed vast leggen, omdat de situatie van jaar tot jaar kan veranderen. Leg daarvoor maar eens en voor altijd vaststaande normen vast!

7. a ASR : Destudenten eisen inspraak bij het opmaken van de normen. Ligt een oorzaak van deze eis o.a. niet in het feit dat er geen studentenvertanding is in de fakulteit?

7. b Verstraete : Ik ben er volledig mee eens dat de studenten moeten betrokken worden bij het omschrijven van de normen, de richtlijnen zoals ik daarnet verduidelijkt heb. Er zitten inderdaad geen studenten in het bureau van deze fakulteit. Persoonlijk sta ik er op regelmatig contacten en gesprekken met de preses van medice te hebben over de studentproblemen zoals er in de laatste 2 jaren waren over indonesiese studenten toen ik nog geen sekretariss van de fakulteit was.

8. a ASR : Volgens Akuut zou u gedurende meer dan 1 week onbeschikbaar zijn geweest voor kommentaar.

8. b Verstraete : Dit is volstrekt onwaar. Ik ben steeds beschikbaar geweest en er zijn veel studenten bij mij gekomen om te praten voor bissen. Als ze met die bewering bedoelen dat ik studenten die mij in het labo kwamen opzoeken, heb doorgestuurd, dan mag ik toch verwachten dat ze dit duidelijk en objektief meedelen. Het is nl. zo dat ik voortdurend in het labo wordt opgezocht door mensen die mij willen spreken in verband met labowerk, maar ook door studenten die om studieadvies komen onder meer in verband met toelatingsaanvragen. Ik heb toen door de sekretarisse aan deze bezoekers laten eggen dat degenen die mij in verband met toelatingsaanvragen en andere fakultaire aangelegenheden wilden spreken, het fakulteitssekretariaat moesten kontakteren en eventueel aldaar een afspraak met mij maken. Ik verlaat mijn huis omstreeks 8 uur en kom er terug omstreeks 20 uur met een appel als lunch op mijn bureau. Wilt u delen?

ASR nee dank u.

9. a ASR : In het akuut blaadje wordt er blijkbaar nogal beklemtoond dat vele "slachtoffers" indonesiers zijn.

9. b Verstraete : Dat heeft mij persoonlijk diep geraakt, temeer daar ik vele vrienden heb onder de indonesiers. Maar dat de meesten van de getroffen indonesiers zijn ligt aan het feit dat ongeveer 90% van de buitenlandse studenten uit indonesië komen. De verklaring hiervoor is tamelijk kompleks. De overgrote meerderheid van die 90% zijn "Chinese Indonesiers", dus zogenaamd geen autochtonen. De "Chinese indonesiers" worden door de "autochtone", die het politieke leven beheersen benijd. Zij hebben nl. het grootste deel van het indonesiese kapitaal in handen onder meer wegens hun buitengewone werkkraft. Wat de universitaire studies betreft: er zijn in indonesië slecht enkele staatsuniversiteiten waar geneeskunde gedoceerd wordt, waar het zelfs voor "de autochtone" zeer moeilijk is om toegelaten te worden, laat staan voor de "Chinese Indonesiers". Deze kunnen dan naar privee universiteiten gaan, die echt er zeer duur zijn en waar vaak professoren uit de staatsuniversiteiten doceren. Er worden voor deze laatste echter geen jaarlijkste examens uitgeschreven door de staat, zodat het afmaken van de studies lang kan aanslepen; en wat geneeskunde aangaat: er stelt zich een enorm probleem voor de praktika wegens de overbevolking; Men moet soms 2 jaar wachten voor men daaraan kan deelnemen (o.m. stages in ziekenhuizen). Dus zoeken deze studenten die -ik kan niet zeggen rijke- uit vermogende families

komen, een uitweg in het buitenland. Deze studies worden door de familie zelf betaald, want deze Chinese-Indonesische studenten krijgen geen Belgische studiebeurs. En omdat België het enige land blijkt te zijn in West-Europa dat hen aanneemt, komen zij naar hier.

10. a ASR : Is het geen diskriminatie dat buitenlandse studenten een toelatingsaanvraag moeten indienen indien ze willen bissen en de belgische student niet?
10. b Verstraete : Inderdaad. Maar het is allemaal niet zo eenvoudig. Aan deze fakulteit is het prakties noodzakelijk dat er een beperking komt van studenten. Alleen reeds in het eerste doctoraat zijn er in totaal ongeveer 450 studenten ingeschreven die onder andere praktika en geleid bezoek aan het ziekbéd moeten volgen; in een dergelijke situatie kan men prakties niet meer spreken van een opleiding; ik noem dat meelopen met de horde... *Als er dan moet geperkt worden is het logies dat dit eerst bij de buitenlandse studenten gebeurd; we zitten nu eenmaal in België waar we in de eerste plaats moeten zorgen dat onze eigen studenten vooruit een kans krijgen (6).* Men kan een dergelijke filosofie bezwaarlijk als dikriminatie bestempelen. Maar de basis waarop de beperking nu doorgevoerd wordt, nl. toelatingsaanvraag voor bissen voor vreemdelingen is diskriminerend. Daarom ben ik voorstander van een regeling die zowel buitenlanders als binnenlandse studenten verplicht een toelatings aanvraag in te dienen voor bissen. Uiteraard is dit een zeer fragmentaire benadering van het probleem de overbevolking in de fakulteit geneeskunde. Dit prangend probleem dat sommigen niet wensen te zien moet om nationaal vlak grondig doch dringend bestudeerd worden om een oplossing te krijgen dat politiek haalbaar is. Helaas zie ik dit niet onmiddellijk gebeuren.
11. a ASR : Het verwijt is bij de studenten gemaakt dat, ofschoon u de huidige regeling dikriminerend vindt u ze toch doorvoert. U zou deze regeling kunnen verbreken in de praktijk door systematies aan iedere student een positief advies te geven.
11. b Verstraete : Kan u van mij verwachten dat ik als uitvoerder van een regeling van de Akademiese Overheid, die mij nl. vraagt een advies te geven, dat ik de overheid boycot? De verantwoordelijkheid van het advies positief of negatief, ligt bij mij en ik neem die verantwoordelijkheid op.
12. a ASR : De gevolgen voor de getroffenenen zijn groot.
12. b Verstraete: Enorm, en hiervan ben ik mij tenvolle bewust.
13. a ASR: In akuit worden enkele gevolgen opgesomd. "Geneeskunde aan de KUL : uitgesloten." "Geneeskunde aan de andere universiteiten: geweigerd."
13. b Verstraete: Dat laatste is niet volledig juist. Ik ken bv. een Indonesiër, die intussen in Antwerpen (UIA) verder kan studeren.
14. a ASR : "Paramedies ondrewijs: het jaar is reeds begonnen".
14. b Verstraete: Ook dat kan men zomaar niet stellen. Ik weet dat een student, die niet meer toegelaten werd, intussen zijn studies begonnen is als medies analist nog van meetaf aan in het laatste studiejaar.
15. a ASR "In het thuisland studeren: daar worden ze niet aanvaard." "Zomaar een andere studierichting???"
- 15 b Verstraete: Heteerste punt is helaas in de praktijk vermoedelijk juist. Ik heb u daareven de situatie voor de Indonesiërs uiteengezet. En wat het laatste betreft: het is duidelijk dat iemand, wiens ambities in de geneeskunde liggen, sterk ontgoocheld wordt als hij zich genoodzaakt ziet ermee te stoppen. Voor de Indonesiërs komt dit mogelijks nog harder aan. Als oosterlingen bezitten zij

een grote fierheid; en geneeskunde vindt bij hen de hoogste waardering. Wanneer zij dan gekonfronteerd worden met stopzetting van deze studies, betekent dat voor hen een slag in het aangezicht. Een japanner zou Harahiri plegen; De indonesiër zal het uiterlijk moedig aanvaarden met de glimlach maar is innerlijk enorm gekwetst.

16. a ASR : De studenten van medika zijn nu een staking begonnen: wat is uw mening daarover?

16. b Verstraete: Let wel: zoals u ook weet zijn de studenten deze aksie ook nog om een andere reden begonnen. Wij bediskussiëren alleen het probleem van de buitenlandse studenten. *Algemeen moet ik echter wel zeggen dat ik persoonlijk een staking als een extreem middel zie. Principieel vind ik dat er een stakingsrecht moet bestaan, ook aan de universiteit. En ik heb het grootste respect voor de studenten die bewogen worden door het leed dat anderen ondervinden en zich voor hen inzetten. Een dergelijke houding nu is voor mij een waarborg dat deze studenten later sociaal bewogen en meer geëngageerde geneesheren zullen worden, dan degenen die weleens "blokbeesten" worden genoemd, en zich nu om niets anders bekommeren dan hun boeken en hun ongebreidelde puntenjacht. Maar een staking mag volgens mij slechts gebruikt worden als andere middelen gefaald hebben. In dit geval vrees ik dat een staking kan leiden tot een verstarring van de posities (is het niet zo dat de personen die extreem voor of tegen zijn, gemakkelijk verbitterd worden en "maatschappelijk" verloeren gaan?), en ook vrees ik dat deze aksie een radikalisaatie kan opwekken vanwege de overheid ivm het aanvaarden van buitenlanders, als er nieuwe reglementen hieromtrent worden gemaakt. Dit zou natuurlijk ongunstig zijn voor de buitenlandse studenten. Zoals ik reeds een maand geleden in de fakulteitsvergadering heb gezegd, zou onze fakulteit er beter aan doen hun inspanningen tov ontwikkelingslanden hoofdzakelijk op postgraduate niveau te plaatsen. Een dergelijke beslissing zou mijns inziens uiteindelijk gunstiger zijn voor Indonesië doch niet voor de huidige Indonesische studentenbevolking.*

17. a ASR: Ziet u een oplossing voor het gestelde probleem?

17. b Verstraete: *Rekening houdende met de vaststelling dat de studenten zich blijkbaar niet voldoende gerealiseerd hebben dat het niet afleggen van bepaalde vakken in de berekening van het eindpercentage betrokken wordt, meen ik dat voor de betrokken studenten van het academiejaar '73 - '74 de normen, gebruikt bij de adviesverstrekking kunnen aangepast worden.*

of ANTWOORD AAN :

" DE) SEKRETARIS OP SOLOTOER "

Het betoog van Verstraete behoeft wel enige verduidelijking.

Zoals elk goed wetenschapsmens baseert hij zijn recente maatregel op een aantal voorbereidende werken. Hij moet echter dringend aan bronnenkritiek leren doen : 1° de Dienst voor Studieadvies (1) : directeur E. Depreew ontkent formeel dat er door zijn dienst ooit een voorstel in die zin is gedaan.

2° een officiële brief van Servotte waarin van 40 % sprake is voor trissers (2) . Deze brief is blijkbaar een te vroeg geboren kind. Een voorstel in die zin (40 % klausule) werd op aandringen van de studentenvertegenwoordiging wanriem door de Akademische Raad afgewezen . De studenten meenden immers dat de 40 % norm een te strikte norm is die te weinig rekening houdt met de persoonlijke omstandigheden en individuele gevallen. Ze werd daarin bijgetreden door de Akademische Raad. Blijkbaar niet door Verstraete : deze ridiculariseert dan ook de persoonlijke motieven . Medische attesten noemt hij waardeloos. We stellen dan ook voor dat de heer Verstraete tijdens de eksamens zelf spreekuren zou houden : dan zou hij misschien kunnen inzien hoeveel fysieke verwoestingen het eksamensysteem zijn eksamensysteem aanricht .

Of pleeg zelfmoord en laat het ontvangstbewijs van de doodgraver aan hem bezorgen . Dat is dan tenminste een onaantastbaar bewijs, want ge weet toch zelf hoe in België met medische attesten omgesprongen wordt. (4)

3° De dekaan van de Fakulteit Geneeskunde probeerde verleden jaar al o.a. die 40 % maatregel door te voeren, maar stootte hierbij op vice-rector Servotte. (3)

De selectie moet "clean" gebeuren. De betrokkenen moeten tijdig gewaarschuwd worden. Volgens de proffen krijgt elke vreemde student in het begin van het jaar een briefje waar heel duidelijk op staat dat hij bij onvoldoende steeds kan geweigerd worden. De vreemde studenten die dit jaar inschreven bevestigen dit. Zij die vorig jaar inschreven (en zij worden nu getroffen) weten van niets. En er is niemand die een brief over de 40 % drempel ontvangen heeft, zoals De Standaard van 19/10/74 overijverig schrijft .

De selectie moet gebeuren volgens duidelijke normen, maar Verstraete is ertegen dat die openbaar gemaakt worden : de willekeur moet binnenskamers georganiseerd worden. Ook in Akad. Tijdingen van april zou informatie gestaan hebben ; wij zijn nog altijd aan het zoeken .

Het hoofdprobleem waar het hier om gaat, is wat "de overbevolking" genoemd wordt. Daarom probeert men de selectiedrempel op te drijven. Het volstaat nu al niet meer voldoende te halen op elk vak, en in het totaal . Daarom ook wil men de buitenlandse studenten beperken. (6) Zij worden hier eerst omwille van zogezegd humanitaire redenen vrijwel zonder moeite aanvaard, en na een jaar met even weinig moeite buitengebondsjoerd door "iemand die veel vrienden heeft onder de Indonesiërs" .

De studenten EISEN dat elke buitenlander die hier aanvaard wordt evenveel en gelijke rechten heeft als de belgische student.

Elke discriminatie tussen belgen en buitenlanders is diskriminerend. Een oplossing (vlgs. Verstraete) is natuurlijk ook voor de inheemse studenten een verplichte aanvraag tot bissen te eisen : of de "verdoken numerus clausus" volgens objektieve, maar niet openbare normen.

Het kon minder subtiel .

De oproep van Geens (staatssekretaris) is dan ook niet toevallig.

De numerus clausus komt onbeschrond achter de universitaire hoek loeren.

Het is aan ons om er een passend antwoord op te vinden .

ARTIKEL ISOL : internationale studenten organisatie leuven .

" waarom komt een buitenlander in België studeren ?"

Nemen we als vb. de Indonesiërs . Als we in het kort de structuur van de universitaire studies in Indonesia onder het oog nemen zien we dat er twee soorten van univ's bestaan : staats- en private univ's .

Voor de staatsuniv's worden jaarlijks zegge en schrijve honderd studenten toegelaten uit een te selecteren massa van tienduizend of meer. Willekeur geldt hier als criterium. (1° selectienivo.)

Wanneer je niet het geluk hebt uit te worden gekozen, probeer je bij een private instelling, waar de overige 9900 anderen solliciteren . (2° selectienivo) .

Wanneer je je studies beeindigd hebt (en voor wat de private instellingen betreft zijn er soms alleen kandidaturen) moet je meedoen aan een staatseksamen . Hier worden jaarlijks 200 man toegelaten, waarvan reeds 100 van de staatsuniv. (3° selectienivo) .

Dus kun je wel begrijpen dat men naar het buitenland uitwijkt. Er zijn soepeler voorwaarden, kortere wachtermijn en eventueel kans op een erkend diploma. Hier schuilt echter nog een angel : de meeste buitenlandse diploma's zijn niet erkend en dus moet je toch gaan meedingen voor een staatseksamen : ofwel moet je eerst drie jaar in de brousse gaan werken.

- Waar ligt nu het konkrete probleem ???

Terwijl tot nu toe alle studenten, die gebuisd waren, hun jaar konden overdoen, was de fakulteit geneeskunde van plan dit jaar de buitenlandse studenten te weigeren die in dat geval verkeerden. En dit voor alle jaren, zonder onderscheid.

Uiteindelijk werd onder druk van de studenten en enkele profs deze maatregel bij wijze van kompromis scherper geformuleerd . Ten gevolge daarvan werden alleen nog die buitenlandse studenten geweigerd, die minder dan 40 % behaald hadden. Dit in hun eerste jaar te Leuven .

Dit alles gaat echter aan de kern van de zaak voorbij . Aan de basis van deze buizen liggen meestal menselijke problemen die nu eenmaal niet meetellen binnen deze bureaucratische fakulteit én universiteit .

Wij gaan hier geen konkrete gevallen voorschotelen, omdat de betrokken personen hiertegen hevig protest hebben aangetekend, dit uit vrees voor enige repressaille.

Maar wat denkt u van volgende veel-voorkomende gevallen :

1. Zou een student die tijdens de eksamens is ziek geworden of een ongeval heeft gehad, zijn zittijd niet mogen overdoen ?

Naast deze fysische en onweerlegbare verschijnselen, moeten we ook onderkennen dat er fysische ziekten kunnen ontstaan door psychische oorzaken. (en daarvoor moet je toch heus geen dokter zijn)

2 . Buitenlandse studenten hebben ook te kampen met aanpassingsmogelijkheden, die vaak niet door ons worden verstaan/over het hoofd gezien . Er is de verandering van taal, van klimaat, van kursus- en eksamensysteem, en last but not least verandering van cultuur ! (cfr. de aziatische studenten).

Is bissen hier dan niet begrijpelijk, vooral in hun eerste jaar ? Vooral daar er legio voorbeelden zijn van gevallen die na een bisjaar in hun eerste jaar te Leuven, verder schitterende resultaten behaalden.

Een bijkomende faktor voor buitenlandse studenten is de volgende : voor hun verblijfsvergunning te verlengen, moeten zij een getuigschrift kunnen voorleggen van een onderwijsinstelling. Anders kunnen zij weer naar huis keren en hebben zij voor niets hier gezeten

1 conclusie :

Buitenlanders zijn in België niet bijzonder populair ; ze moeten vaak voor zondebok spelen. Denkt u ook niet, dat de houding van een maatschappelijk bestel ten overstaan van de zwakken (waaronder ook de buitenlanders behoren) een duidelijke spiegel is van het beleid dat dit maatschappelijk bestel voert ? (i.c. België) ?

In ieder geval :

wij vinden dat men de buitenlanders vóór hun aankomst wel bepaalde

en ondubbelzinnige voorwaarden kan opleggen, maar .. dat deze volkomen onverwacht én tijdens hun verblijf alhier onder de neus worden geschoven, lijkt ons niet logisch en moreel onverantwoord .

WIJ VRAGEN DAN OOK MET KLEM aan de universitaire overheid om

1° de maatregel dat de buitenlandse studenten met minder dan 40 % niet mogen bissen, tenminste voor dit jaar wordt ingetrokken

2° dat de buitenlandse studenten vóór hun aankomst duidelijk en vooral volledig in te lichten over de bestaande reglementen, over hun reële kansen tijdens de eksamens en verder over de (on)mogelijkheden, die wet en reglementen hun bieden .

Op de raad werd door een lid van studieadvies, in naam van de werkgroep buitenlandse studenten, een interpellatie gedaan omtrent het probleem van de buitenlandse studenten in medika.

Vice-rector Servotte verklaarde dat deze beslissing een strikt interne zaak van geneeskunde is. De raad heeft hieromtrent geen enkele beslissingsbevoegdheid.

De vice-rector verklaarde zich evenwel bereid in naam van de raad een brief te schrijven naar het fakulteitsburo van de mediese fakulteit, naar de fakulteitskring en naar de akademiese raad. In deze brief vraagt de Raad voor Studentenvoorzieningen aan de fakulteit geneeskunde een coherent beleid ten opzichte van de buitenlandse studenten uit te werken en dat vooraf (voordat ze naar hier komen) aan de studenten mede te delen. Verder vraagt de Raad, gezien de nadelige sociale implicaties voor de betrokkenen de onmiddellijke opschorting van deze laattijdige en onverwachte beslissing.

Langs een lid van het akademies personeel, tevens lid van de fakulteitsraad van geneeskunde, werd bekend gemaakt dat de fakulteitsraad van geneeskunde een aantal voorstellen heeft voorbereid in verband met dit probleem. Deze voorstellen komen neer op het feit dat er geen buitenlandse studenten meer zouden aanvaard worden die niet de hele siklus doorlopen. (die dus niet in de eerste kan starten)

En ten tweede dat voor de vreemde studenten een speciaal eerstejaar zou voorzien worden als aanpassingsperiode en om de nederlandse taal machtig te worden.

Een tweede interpellatie, vanwege de studentenafgevaardigden, stond in verband met het beizen van 4 studenten die volgens het examenreglement geen derde zittijd hadden moeten afleggen.

Vice-rector Servotte gaf toe dat het hier ging om een interpretatie van het examenreglement waarmee hij het zelf niet eens kon zijn. Regeringskommissaris Sciepers vroeg zich af waarom de academische raad, of een ander "hoger orgaan" niet is tussengekomen op het ogenblik dat de beslissing i.v.m. de tweede zittijd in vraag werd gesteld. Beiden waren echter van oordeel dat het fakulteitsburo blijk heeft gegeven van goedwil door een kompromis te aanvaarden waardoor een - reglementaire - derde zittijd mogelijk werd. Deze derde zittijd is volgens Servotte volkomen regelementair verlopen. (de aanwezigheid van meerdere personen = professoren, die zelfs vragen stellen is in het examenreglement voorzien.) De vice-rector zag dan ook niet goed in hoe deze laatste beslissing ongedaan zou moeten gemaakt worden. Wel was hij bereid de zaak op de akademische raad voor te brengen.

San bijkomende faktor voor buitenlandse studenten te de volgende
voor hun verblijfsvergunning te verlangen, moeten zij een getuig-
schrift kunnen voorleggen van een onderwijfsinstelling, anders kan-
nen zij waar naar huis keren en hebben zij voor niets hier gestaan.

1 conclusie:

Buitenlanders zijn in België niet bijzonder populair; ze moeten
vaak voor zondebok spelen. Denkt u ook niet, dat de houding van
een maatschappelijk bestel ten overstaan van de zwakken (waaronder
ook de buitenlanders behoren) een duidelijke spiegel is van het
beleid dat dit maatschappelijk bestel voert? (i.e. België)?

In ieder geval
wij vinden dat men de buitenlanders vóór hun aankomst wel bepaalde